

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 87.

W NIEDZIELĘ DNIA 29. PAŹDZIERNIKA 1797.

Z Krakowa d. 28. Października.

Wszystkie nadeszłe przed onegdaj i onegdaj z Wiednia listy, zapewniają o szczęśliwie podpisanym w Udine traktacie pokoin; wieście to i nader ważne dla ludzkości dzieło miało przyść z 17 na 18 t. m. do skutku. Dnia 21 w wieczor przywiózł już kuryer tym czasową dworowi Celsarskiemu o tym wiadomość, a generał Xię Lichtenstein przybiegł zaraz d. 22 o godzinie 7 zrana z potwierdzeniem tej ważnej nowiny, i z zapewnieniem, że hrabia Kobenzel d. 23 z podpisanym traktatem w Wiedniu stanął. Całe miasto nie posiadało się z radości, i wszędzie widać było jawne ukontentowanie. Urzędowego oznajmienia potrzebaby się więc w krótko o tej ważnej nowinie spodziewać.

Z Londynu d. 10. Października

Dzis rano była następująca wiadomość o wypłynieniu floty Hollenderskiej na loyds kawiarni przybita:

Z Jarmut d. 9. Października.

W tym momencie przybył tu luger z

wiadomością, że Hollenderska flotta na morze wyszła. Flotta admirała Duncan natychmiast kotfice podniosła i na przeciw niej poszła."

W ten list z Jarmut pod d. 9. Października donosi." Gdy wydano znak, że nieprzyjacielska flotta na morze wyszła, poszedł Duncan z całą swoją flotą od 13 liniowych okrętów zaraz pod żagle. Trzy inne liniowe okręty były jeszcze na morzu. Cała jego siła składa się z 16 liniowych okrętów z czyli 3 fregat, a Hollenderska z 15 liniowych okrętów 12 fregat i kutrow. Admirał Duncan największej gorliwości przyłożył do opatrzenia floty w wszystkie potrzeby, pracując dzień i noc. On sam i jego officyerowie posiadają szacunek mytkow, których w porządku umiał utrzymać. W krótko oczekujemy ważnych zdarzeń na morzu."

Lud na flocie admirała Duncan, mimo ciągłego przebywania na morzu jest zdrowy i czerstwy; przypisują to staranności admiralicyi, która lepiej jak dawniej w

w świeżą żywność każe flotty opatrywać.

Z Alderney piszą, że tam P. Rycharde Strachan dla zasłonięcia tego miejsca z eskadrą od 8 liniowych okrętów jest oczekiwany. W Hawr rozbroili Francuzi swe fregaty, a maytkow do Brest odesłali. Na początku września 25 armatnych szalup Francuzkich wysłanych z Cherburga zastraszyły tę wyspę; ale one spokojnie obróciły swą podróż ku St. Malo. Później dowiedzieliśmy się; że one maytkow do Brest zaprowadziły, gdzie z wielkim pośpiechem wyprawę przeciw Anglii lub Irlandyi gotują. Wielu rozumie, iż Hollenderska flotta będzie się starała złączyć z Bresteńską. Dla uzbicia tej floty posłali Francuzi z swych południowych portów maytkow.

Brzegi Essex, Norfolk, Suffolk &c. są teraz armatnemi szalupami zupełnie zabezpieczone. W zdłuż połnocnych brzegów pilnują dzień i noc na wieżach wyznaczeni do tego ludzie, dla dania o zbliżaniu się nieprzyjaciela znaku: w dzień w czasie pogody przez wywieszenie bander, w mgliste dni przez wystrzały z armat, a w nocy przez zaświecenie lamp w poł godziny na 30 do 40 mil wdłuż.

W Irlandyi obiecał lord wice król wszystkie brzegi i te umocnić kazać, tak iż w odległych tylko miejscach mógł by nieprzyjaciel wylądować.

Niektórzy rozumieją, iż Hollenderska flotta przeciw Portugalii jest przeznaczona, dla opanowania portów Lizbony, Oporto &c i przymuszenia przez to lorda St. Vincent do odstąpienia blokady portu Kadyx i dania przez to czasu Hiszpańskiej flotcie do wyjścia na morze.

Ostatnia Paryżka gazeta, w której

wiadoma nota Francuzkich w Lill kommissarzy Treilhard i Bonnier jest umieszczona, oświeca cokolwiek o trzymaney dotąd w sekrecie korespondencyi negocyacyjney przez kuryerow. Lubo ta nota w nadzwyczaj grzecznych wyrazach jest napisana, i lordowi Malmesbury dzień 16 października do powrotu do Lill naznacza, nie ma jednak najmniejszego podobieństwa, żeby dwór nasz chciał na warunku powrocenia Francyi i tej sprzymierzeńców wszystkich zdobywszy negocyować. Obywatel la Clue, Francuzki kuryer, powiósł ostateczną odpowiedź naszego rządu do Lill, i nie wątpimy, że równie jest grzecznie napisana, ale w tonie odpowiadającym godności i interessowi narodu Angielskiego. Nie możemy sobie więc w żaden sposób nadzieję pokoju podchlebiać, poki rząd Francuzki z swych wygorowanych pretensy nie spuści. — Nasz postaniec stanu P. Shaw odprowadził tylko Francuzkiego kuryera do Dower i z tamąd się nazad wrocił.

Lord Malmesbury opuścił swe wiejskie mieszkanie w Henley i udał się dla polepszenia zdrowia do Bath.

Nowo obrany lord miasta Londynu, P. Beniamin Hammet przyjechał z swych dobr do miasta, i iak mówią świadczy się doktorami, że słabość jego zdrowia nie pozwala mu podjąć się tego urzędu. Jeżeli dla tej przyczyny będzie od tego urzędu oddalony, to może padnie wybor na Anderman Alderson.

Lord Bridport donosi admiralicyi, że kapitan Stopford wojennego okrętu Phaeton zdobył Francuzkiego korsarza Indyana od 16 armat, z Angielskim z zachod-

nich Indyy okrętem Egmont od 450 beczek, tamlejszy miał nie ratyfikować zawarty z Francją traktatu pokoju. Od floty lorda St. Vincent, który ieszcze około Kadyx krąży przybył liniowy okręt, od 74 armat Diadem do Lizbony.

Ze wszystkich komet oprócz widzia-
ney w roku 1770 była terażniejsza naybli-
żey ziemi.

Sześć liniowych okrętów, które nie-
dawno z admirałem Bridport z Torbay na
morze wyszły, są do prowadzenia do pe-
wney szerokosci wyszłej kupieckiey floty
przeznaczone, a potym złączą się z flotą
admirala Vincent.

Ostatniego czwartku przyszły depesze
od naszego posta w Wiedniu P. Morton
Eden.

Hiszpańskie niezmierny wielkości
woienne okręty S. Jozefa i Salwatora od
112 armat powrocily do Plimut dla napra-
wy; lecz warsztat w Portsmut jest zama-
ły na nie. Angielski liniowy okręt Sand-
wich, który był stolicą buntu maytkow,
ma bydz na rozkaz rządu rozebrany aby
nawet pałiatki z niego na potym nie było.

Dzisiejsza dworska gazeta donosi z
listu lorda Bridport, że okręt Unité przy
wyspie Boskiey zabrał Francuzki Bryg la
Brunette od 16 armat i 30 ludzi; procz te-
go zabrano 1 luger, a drugi zatopiono.
Ta sama gazeta donosi, że król 12 osobna
baronow W. Brytanii wyolost.

W tych dniach wyszły tu pamiętniki
rewolucyi Francuzkiey, z rękopisma mar-
grabiego de Boullé wytłomaczone, i te są
ciekawie czytané.

Młodszy Boyde iedzie znowu do
Francyi nazad — Słychać, iż St. Domingo
od naszych woysk ma bydz zupełnie opu-
szczone; wiele chorych iuz z tamtąd po-
wrocilo — W Dublinie znowu 19 osob za
spisek aresztowano.

Podług wiadomości z Lizbony, dwor

tamlejszy miał nie ratyfikować zawarty
z Francją traktatu pokoju. Od floty lor-
da St. Vincent, który ieszcze około Kadyx
krąży przybył liniowy okręt, od 74 armat
Diadem do Lizbony.

W Francuzkich portach uzbroiono
znowu albo wnet uzbroią blisko 100 kor-
sarskich okrętów.

Liczba mieszkańcow w Angielskich
wschodnich Indyy osadach wynosila osta-
tniego lutego 30 millionow. — Papiery stoją
dzis 49³.

Z Paryża d. 8. Października.

Plan następuiącey kampanii jest z Hisz-
panią i Hollandyą umowiony, ponieważ
one do wykonania iego należec będą.

Brat jenerala Buonaparte przybył tu;
domwślaia się że on odpowiedź Cefsarza
na ultimatum dyrektoryatu przywiozł.

Jenerał Angereau zmocni większą czę-
ścią północney armii Niemiecką armia, a
szczegulniey iazdą.

Dyrektoryat pozwolił Hiszpanii wzię-
cia z magazynow rzeczypospolitey dla swoy
marynarki 400,000 centnarow prochu. —
Miasto Castres jest w stanie obleżenia po-
stawione.

Dyrektoryat miał żądać od przyhy-
łych tu Amerykańskich pełnomocnikow
za podstawę negocyacyy, aby Ameryka
znaczną summę pieniędzy, którą na 17 mill.
podaią, jako wynadgrozdenie Francyi
wprzod wypłaciła.

Familia Lajolais, która aresztowana
była i do Templu zaprowadzona, jest u-
wolniona, poniewaz nie pokazało się, że
by utrzymywała niegodziwe związki z Pi-
chegru.

Bywszy jenerał Santerre odebrał zle-

cenie zakupowania koni dla armii naszej Niemieckiej, i już ztąd wyjechał.

Uformował się tu drugi okół konstytucyyny. Drouet przybył tu podług tu teyszych pism przed dwiema dniami.

W publicznych naszych pismach jest list lorda Malmesbury do lorda . . . wydrukowany, który, iak mówią, po napisaniu w Lill zapomniał, i ten z Angielskiego na Francuzki język przełożono. Według treści tego listu, Anglia kazała tylko przy oddaniu Przylądku dobrej nadziei, lub Triacomale w negocyacyach swemu ministrowi obstawać, co dyrektoryat zaraz odrzucił. List ten jest tu za zmyślony uważany, i umyślnie dla wysmiania obydwóch negocyacy lorda Malmesbury zrobiony.

Wyznaczona kommissya woyskowa dla sądenia aresztowanych po d. 4 września emigrantów, miała wczoraj na ratuszu pierwszą sefssyą. Liczba tych emigrantów wynosi 27 osob, i rozumią, że tylko wyprowadzeniem ukarani będą.

Oyciec dyrektora Neufchateau pożegnał się z tym światem.

Obywatel Mehée, który iako sekretarz z jenerałem Angereau iedzie, dowodził w różnych swoich pismach, że Ren granicą Francyi bydz musi.

Mowią, że nasz ambasador w Konstantynopolu Aubert-Dubayet jest odwołany.

Wszystkie fortece nad Renem będą miały z Włoskiej armii kommandantów. Obawiają się naśladowców Pichegru i przyjaciół Moreau.

W Aix były zamieszania; ale żeby tam kommissarza zamordować miano i miasto w stanie obleżenia oświadczone by-

ło, potrzebuje jeszcze potwierdzenia. D. 27 września szef batalionu Kolokerat ruszył z korpusem woyska przeciw Aix. Tamteysi royalści w liczbie 4000 chcieli się iego tam wniyściu sprzeciwić; ale zostali pobici, utracili armaty i Kolokerat iako zwycięzca przy muzyce *ça-ira* do miasta wszedł.

W departamentach formuje się także wiele tak zwanych okółów konstytucyynych, na wzor Paryzkiego.

Tuteysze pisma mówią, że Barrere będzie miał miejsce w radzie 500. — Sapineau i inni dawniey Wandy szefowie są aresztowani.

Z Rochefort piszą, że tamteysi matkowie i żołnierze przy wsiadaniu na okręty Pichegru i innych na wyprowadzenie skazanych osob, wielką przeciw nim wżgardę okazywali. Pichegru bardzo roz-targniony i ponury wyglądał; fizyognomia iego była podobna do człowieka, którego sunnienie gryzie. Barthelemy, bardzo się przystoynie zachował, i z głową odkrytą stanął, gdy imię iego przeczytauo. Lafondladebat utrzymywał śmiałą i odważną postawę.

W tych dniach przybyło dwóch kuryerów od Buonaparte do dyrektoryatu. Pogłoska iakoby Cefsarz podane mu ultimatum przyjął, nie potwierdziła się jeszcze urzędownie. Jenerał Deveaux donosi pod dniem 27 września z Udine, iż jeżeli pokoy prędko do skutku nie dojdzie, on w krótce z Wiednia napisze. Do Buonaparte znowu ztąd kuryer pobiegł.

Rada 500 wyznaczyła przedwczorem kommissyą dla przetrząśnienia wszystkich ustaw względem marynarki, i do ułożenia inney iey organizacyi. — Na wczorayszey

sejsyi zamieniła się też rada w sekretny wydział dla słuchania zawartego z Sardynią zaczepnego i odpornego alliansu traktatu.

L. Hagi d. 14. Października.

Hollenderska flotta mocna 15 liniowych okrętów i 12 fregat i kutrow, wyszedłszy d. 7 t. m. pod admirałem Winter z Texel, trzymała się nie daleko brzegów aż do d. 11, gdy Angielska flotta od 16 liniowych okrętów pod admirałem Duncan pokazała się na morzu dla wydania bitwy Hellendrom. O godzinie 10 zrana zaczęła się bitwa na wysokości von *Wyck*, i straszną tę kanonadę, aż tu w Hadze było słyhać. Bitwa była krwawa i skończyła się na zupełnym pobiciu naszej flotty. Z raportu admirała Winter, który się w niewolę nieprzyjacielską dostał, i ten raport na admiralskim okręcie Angielskim pisał, a wczoray w nocy tu się dostał, pokazuje się, że Anglicy 8 liniowych okrętów Hollenderskich zabrali iako to:

Wolność pod admir: Winter	od 74 armat.
Jowisz pod wice admir: Benties	od 74.
Herkules . . .	od 64.
Walsenaer . . .	od 64.
Haarlem . . .	od 68.
Delft . . .	od 56.
De Vries . . .	od 68.
Rowność . . .	od 68.

O losie reszty okrętów nie wiedział nic Winter. Dzisiaj oczekujemy dalszego raportu. Mowią, że okręt *Alemaar* od 56 armat został zatopiony. Rybacy z *Scheveningen* wiele na morzu sprzętów okrętowych, żaglow, materaców &c. natąpali.

Liczbę zabitych dopiero z drugiego raportu będziemy wiedzieć; teraz wiemy tylko, że dwóch kapitanów jest zabitych, admirał i wice admirał w niewolę wzięci.

Gdy admirał Winter ten raport pisał, 10 tylko okrętów Angielskich około siebie narachował; zapewne reszta była ieszcze wyszukiwaniem Hollenderskich okrętów zatrudniona; lecz w tym momencie dowiadujemy się, że reszta Hollenderskiej flotty, to jest 10 żaglow do portów *Texlu*, *Helvetfluis* i *Vliesingen* nazad powróciła. Mowią, że 1 Angielski okręt z dawniej zabranych Hollenderskich pod kommandą kontra admirała *Story* zatopiony został; ale ta wiadomość nie jest urzędowa. Oto jest urzędowny i już drukowany raport od admirała Winter:

Admirał de Winter de wydziału marynarki.

Z naywiększym żalem donoszę wam, iż wczoray d. 11 października przed południem postrzegliśmy Anglików. Stanęliśmy w porządku bitwy, i wydałem znaki, żeby się okręty ieden przy drugim iak naciśley trzymały; iednak to nie było nylepiey skuteczzone, czemu tęgie wiatry, wysokie morze i niektóre okręty źle kierowane były przeszkodą. O godzinie iedenastey atakował nieprzyjaciel tylną straż naszej linii, i płynął uporczywie w poprzek tey linii, z czego ia byłem kontent, bo miałem nadzieję oderznięcia go, dla czego wydałem znaki do cofnięcia kilku żagli; lecz i to nic nie pomogło. Powoli choć w nierowney sile weszliśmy w bitwę. Ja byłem od 2 potym od 3 okrętów na raz atakowany. Nasz okręt *Herkules*, który iako drugi w linii stał, zapalił się i wszystek ogień na mnie wiatr pędził; musiałem więc ile możności umykać i natrafłem na 4ty Angielski admirała okręt. W ktotce ustrzelano mi wszystkie do pływania potrzebne

ły. Przy ostatnim znaku, który chciałem zrobić dla przywołania innych okrętów mnie na pomoc, ustrzelono mi nawet banderę leniową w ręce. Gdy się to ze mną działo, był okręt Walsenaer przez zranienie kapitana, zabicie wielu ludzi i Bóg wie dla czego zabrany, iako też okręty Haarlem, De Vries, Delft i Jowisz, którego wielki maszt na mój okręt spadł; ale ja będąc ustawicznie w bitwie dla wielkiego dymu i pary nie mogłem tego wszystkiego widzieć. Wszystko mi nakoniec ustrzelone zostało: utraciłem wiele ludzi. Jednak usiłowałem się w nieustającym ogniu przez te 5 okrętów Angielskich przerznąć; chciałem dopaść brzegu, lub podać okazyą, któremu z naszych okrętów do obronienia mnie; lecz nadaremnie; po południu o godzinie 2 obaliły się wszystkie 3 moje maszty. Biliśmy się jeszcze z Wrack 2 pół godziny; ale nie mając więcej żadnej nadziei ratunku i nasze okręty widząc ustrzeloną banderę oddaliły się odemnie, kazałem zaprzestać ognia mem ludziom, których mi się ledwie połowa została. O godzinie 3 po południu przybyła do mnie Angielska fregata, której oficyer rozkazał mi udać się na okręt admirała Duncan. Okręt Rowność leżał przeciw wiatru trochę o podał odemnie, ale widziałem że już żadnego odporu nie dawał. Żagle jego &c. były na kawałki podarte; ale dla czego ten okręt, tak jak inne admirała de Vries, Delft i Haarlem zwinęły żagle, nie wiem. Okręt Herkules odłamawszy swój maszt zapalony ugasił ogień; ale obstąpiony iako ja, jest także zabrany. Z moich oficyerów i ludzi byłem zupełnie kontent, i polecam wam ich, iako ludzi, którzy się do ostatniego broili i swemu admirałowi wierili

zostali. Z obydwóch stron bito się z zaciętością, i wiele ludzi życia postradało. Anglicy odebrali wiele postrzałów w okręty i wiele ludzi utracili. Z 9 liniowemi okrętami byli w Jarnut dla naprawy onych; w sebotę odebrali wiadomość, żeśmy na morze wyszli; w poniedziałek opatrzywszy we 24 godzin flotę na nowo w żywność, wyszli na morze. Na miejsce w reparacyi będących 9 okrętów, odebrali 8 innych z Portsmouth i Dunow, 16 liniowych okrętów byli mocni, z których jeden tylko był o 50 armatach, a największa część o 74.

Ten jest najniebezpieczniejszy dzień w moim życiu, i lubo największa zręczność w manewrach i osobista waleczność, iak na moim, tak na innych okrętach okazała była, nie można jednak było uniknąć nieszczęścia. Nieprzyjaciele szacują nas jedynie z uporczywey obrony. — Żadna rozprawa nie mogła być tak krwawa, iak ta; bo ta była dla nas śmiertelną.

Dam wam dokładniejszy rapport, iak tylko stosowną do tego znajdy okazyą. Teraz korzystając z powolności Angielskiego admirała, daę wam tymczasową wiadomość, dla ściągnięcia waszego starunku dla wielu iencow, którzy za swoją odwagę, i waleczność lepszego są wartej losu, a szczególnie lud okrętu *Wolność*. Polecam wam ubogie wdowy i sieroty, żonę i dzieci godnego mego kapitana van Roysum, któremu po godzinie drugiej uda ustrzelone zostały. Nieumarł on jeszcze, ale mało jest o nim nadziei. Dwie ma kadetom, z których 1 jest moim synowcem lewego nogi są ustrzelone. Reszta oficyerów jest zdrowa. Jeden porucznik Cranenburg został tylko zabity. O reszcie okrętów nie mogę wam nic powiedzieć; iako też wiele

jest zabitych; sami Anglicy dotąd jeszcze nie wiedzą. Wiem tylko że wice admirał Renties letko jest raniony, i że się na okręcie Angielskiego admirała Onslow znajduje. Meurer jest zdrow; ale kapitan Holland okrętu Walsenaer był jeszcze z rana raniony i wiele ludzi utracił. Nie wiem wiele Anglicy okrętów uszkodzonych mają, bo tu tylko 10 stojących rachuję. Polecam się wam i spodziewam się że otrzymam pozwolenie udania się dla usprawiedliwienia mego do Hollandvi. Jestem

Nieszczęśliwy admirał
de Winter.

Z Rzymu d. 24. Września.

Xiądz Torlozzi sekretarzem legacyi S. stolicy w Paryżu mianowany został i niebawnie do tego uda się miasta. Jak tylko dyrektoryatowi przez nadzwyczajnego naszego ambasadora margrabiego Mafsimi prezentowanym będzie; ambasador opuści zaraz Paryż i powroci tu nazad.— Francuzki ambasador Buonaparte w tym tygodniu zajmie pałac Korsini. Mowią, iż w nadchodzącą niedzielę szlachta poydzie mu powinszować.— Arcybiskup Seulcey, spowiednik krolowej Hiszpańskiej ostatniey soboty wyjechał ztąd na powrot do Madrytu. Xiądz Despuig arcybiskup Sewilski w krótcie uda się za nim.

Z Kadyx d. 12. Września.

Wciąż od eskadry Angielskiej pod komendą lorda St. Vincent będący blokowani, i tak mocno ściśnięci jesteśmy, iż najmniejsze Mauryckie statki przybydź tu starające się, wielką mają trudność uchronić się zręczności i czuyności Anglików, którzy aż pod samemi chwytają ich fortyfikacyami. Przed kilką dniami pod ogniem fortecy i mimo usiłowania

wielu kanonierów Hiszpańskich złapali jeden takowy statek.

Z Genui d. 28. Września.

Kommissya kryminalna adwokata Carlini i expodestę z Kampofredda przekonanych o podbudzanie buntu wzwyż rzeczonym miejscu na 10 letnie wygnanie do wyspy Kapraia skazała. Drugi syn Carliniego jako małoletni na 10 letnie wygnanie z krajow tylko rzeczypospolitey skazanym został. Kapelana Morgo, za podobneż wykroczenia 20 letnim więzieniem, od którego zapłaceniem 8000 liwrow będzie się mógł okupić ukarano. Dnia 23 Pleban z Mignanego z Panią Bracelli, z Polcevera przystanemi tu zostali; d. 24 Łukasza Justiniani; Jana Karola Brignole exszlachtę aresztowano: zgoła, dnia każdego mniej lub więcej osob do naszych prowadzą więzień. Rozumiano także, iż z dzwonnów w Buxallo, w które nappierwey uderzono na gwałt sprawiedliwość uczynić należy; zdjęto ich przeto i wraz z wielu srebrami z różnych klasztorow w miejscu bezpiecznym złożono. Dwoch naczelników spiskowych w Buxalla, z których jeden jest felczerem, aresztowano.— Upewniamia, iż wszyscy Genuenscy szlachta otrzymali rozkaz opuszczenia państw Toskańskiego i Parmy.— Porożnienia naszej rzeczypospolitey z Toskanią względem dwóchkolorowey kokardy po przyjacielsku ukończone zostały. Oczekujemy tu obywatela Conti w tym celu wyslanego.

Z Reweredo d. 3. Października.

Przedłużenie zawieszenia broni nadni 20, powrot hrabiego Meerfeld do Udine i wysłanie nowego do Paryża kuryera, wszystko to skłania nas do wierzenia, iż pokoy bliższy jest, niżeli go przygotowa-

nia wojenne, które wciąż z wielką trwałą usilnością zapowiadać mogą. Buonaparte zakłada sobie uformować z wojsk liniowych Weneckich korpus od 18, tysięcy ludzi, któremu doda oficyerów Francuzkich. Stosownie do tego Wenecya wysłała już na jego żądanie około 1500 ludzi bez oficyerów; miasta stały ziemi w krotce dostawiają naznaczoną sobie liczbę.

Z Augsburga d. 9. Października.

List z Udine pod dniem 28 września następujące donosi szczegóły. Ostatniego poniedziałku generał Meerfeld i hrabia Kobentzel przybyli tu z nieograniczoną mocą; wczoraj po południu generał Buonaparte z asystencyą swoją z zamku Passeriano do tutejszego przybył miasta. Oddał natychmiast wizytę hrabiemu Kobentzel w pałacu Florio, gdzie też i inni znajdowali się ministrowie i całą godzinę przepędzili razem. Hrabia Kobentzel oddał potem wizytę Buonapartemu w pałacu Arcy biskupim; z kąd razem udali się do pałacu Antonini do margrabiego de Gallo. Hrabowie Kobentzel i Meerfeld, generałowie Buonaparte i Massena zamknęli się w gabinecie z margrabią de Gallo, i byli tam razem aż do godziny pierwszej po południu; jeśli potem wieczorą u margrabię de Gallo, a o godzinie trzeciej z rana rozeszli się. Generał Buonaparte z Masseną odiechali do Passeriano. Dnia dzisiejszego hrabia Kobentzel, generał Meerfeld i margrabia de Gallo iść będą obiad u Buonapartego i rozumiemy że tam pokoy popisany będzie.

Z Strazburga d. 10. Października.

O zmiany generałów w armii Renskiej nie są tak znaczne, jak rozumiano z począt

ku. Generał Desaix dziś albo jutro iść do Offenbourg spodziewany, dla objęcia kommandy prawego skrzydła dwóch połączonych armii pod imieniem armii Niemieckiej. Generał Regnier iść szefem sztabu tej armii, a obywatel Dubreton kommissarzem. Część wojska która się na prawym brzegu znajdowała, w tych dniach została odmienioną. Generał Dutestre na dniu dzisiejszym przybył tu z Paryża, i był na obiedzie u generała kommandującego Angereau. Utrzymują, że broniąc się przeciw uczynionym mu zarzutom, wiele udzielił światła względem wpływu do spisku ministra Scherer. List z Berna pod dniem 1 i października donosi, że obywatel Maingot, który wysłany został od dyrektoryatu do Bazylei dla zapieczętowania papierów legacyi, ma także zlecenie żądać od Ligi Helwetow odesłania P. Wikham ministra Angielskiego z powodu, mowi ten list, iż dyrektoryat jest przekonany że mieszkanie tam jego, mniej ma za cel związku Anglii z Szwajcarami, iako raczej dopomaganie kontra rewolucyjnym planom przeciw Francji.

Listy z Wiednia donoszą, w wyjeździe do Udine hrabiego Kobentzel dla zawarcia pokoju, którego się nieomylnie spodziewamy.

Z Strazburga d. 11. Października.

Generał Angereau dał tak mówią rozkaz naprawienia fortyfikacyi w Kehl; oboz z pół brygady przed tą fortecą założony będzie. Dzisiaj po południu siedma brygada, stojąca przy Bouchsweiler przechodziła tędy, dla zastąpienia miejsca innej brygady na prawy brzeg Renu odszły.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W N I E D Z I E L Ę D N I A 29. P A Ź D Z I E R N I K A 1797.

Z Warszawy d. 21. Października.

Skład osób kancelaryi bywszego Departamentu Zagranicznego, oznaymia Kółlegow swoich nieprzytomnych w Warszawie, eżebym do złożoney tabelli zaległości w Przeświet: komisysy likwidacyney każdy osobiście, lub przez umocowanego likwidowal swoią należytość przed dniem 17 nowembra roku bieżącego, gdyż po uchybionym tym terminie Przeświet: Kómmisysa zadnych likwidacyj nieprzyymie.

Z Paryża d. 10. Października.

Dzisieyszy Redaktor czyni następujące odmalowanie panującego tu ducha: "Przednieysze cyrkuły zdaia się z małym wyjątkiem nie wielką przychylność do rzeczypospolitey okazywać, i bardzo są markotne na dyrektoryat, którego odwaga i mądrość są dla nich nieznośne. Zlemyślni ocknęli się znouwu i używają zastony nocney. Słowa: niech żyje Król! zostały na murach Paryża przybite. W liczney klasie roboczych ludzi, nie jest duch przychylności przeciw rzeczypospolitey wątpliwy. Mowy młodzieży pierwszej rekwizycyi, która do armii musi iść, są przeciwne obywatelstwu. Większość obywateli, która

się chętnie z biegiem publicznych interesow zgadza, i największą ufność w rządzie pokłada, i w tej klasie ludu tyle patryotyzmu panuje, ile obojętności w tych ludziach, którzy tylko o spekulacyi na giełdzie i lichwie myślą. Duch teatrów będzie wyczyszczony; na wielu z nich słuchają już patryoczných pieśni z ukontentowaniem "

Słychać, że nasz rząd wiele małych fregat armatorom i kupcom pozycza dla użycia ich na korsarskie okręty. Jedną część wartości zdobyczy będzie należec do rządu, druga ludziom tych okrętow, a trzecią właścicielom ich. Mówią także, iż wielo liniowych okrętow rozbroiono w Brest.

Na korwecie la Vaillante, na którą wyprowadzonych w Rochefort w sadzono, znajdzie się procz matkow 100 żołnierzy morskich. Gdy Barthelemy odebrał w drodze dziennik do czytania, w którym stało oskarżenie Pichegru przez Moreau, rzekł, podług tutejszych dzienników, do Pichegru: "Nie powiedziałem ci, że jesteś zdrajcą." Jeżeli ja jestem zdrajcą, to ty jesteś tchorzem." Gdy się kamerdynera Barthelemy Letellier pytano jeszcze po ostatni raz, czy chceć swym panem iść na wyprowadzenie, odpowiedział: Tak jest używałem z mym panem szczęścia, chcę z nim dzielić nieszczęście."

Członki dyrektoryatu miały się na miarnej w tej mierze konferencyi przeciw wyprowadzeniu szlachty przeciw. — W Montauban miał się rozruch zrobić. — Prasę Prudhomme, który drukował książkę: "Zbrodnie trzech zgromadzeń." zapieczetować kazano. — Na teatrze Republikańskim obchodzono żałobny obrządek Hoche.

19 hersztów rozruchów w Aix przyprawdzono aresztowanych do Marsylii; reszta ratowała się ucieczką. — Za sadzenie dębów, innych drzew leśnych i owocowych wyznaczyl minister wewnątrzny nad grodę.

Liczbę szlachty, względem której kommissya ostracismu ma podać projekt przysięgi jaką mają wykonać, albo jeżeli nie mają być z kraju wyprowadzeni &c. podają na 150,000 we Francyi. — Mówią co raz głośniey o projekcie z rewolucjonowania Niemiec jeżeli do woyny przydzie. — Przed rewolucyą zadrukowano w Paryżu co rok około 160,000 ryż papieru, a teraz blisko 2 mill. 800,000. drukują zatem teraz 27 razy więcey, jak przed rewolucyą.

Że się także zysk z litteratury &c. o 27 razy pomnożył nie można zaręczyć.

Jenerał Jourdan miał dziś w okole konstytucyynym, który swoje sefisy w domu Montmorency miewa, na jenerata Hoche pochwalną mowę. Nowy okół konstytucyyny miewa swoje sefisy blisko przedmieścia Marceau. — Młodzież nasza która się po teatrach i publicznych miejscach kupami włoczyła, zniknęła w momencie, jak ją tylko policya dla odesłania do armii sledzić kazala.

Jeden z współuczniow Buonapartego ogłosił niektóre wiadomości o dziecinnych latach jenerata tego. Oto są znaczniejsze z nich szczeguly.

Buonaparte pierwsiastkowo z familii Włoskiej pochodzący, urodził się w roku 1769 w Kalwi, małym miasteczku Korsykańskim, z szlchetnych lecz ubogich rodziców. P. Marbeuf mianowany przez Ludwika XV. do rządu Korsyki, szczególniejsze miał o tym dziecięciu staranie. — Umieszczonym został w szkole woyskowej w Brienne na początku roku 1779.

Pod iednym mieszkając dachem, mówi opowiadający, też same biorąc ćwiczenia, byłem w stanie uwazania go, i wczesniey już spoglądałem na niego, iako na człowieka nadzwyczajnego. Pomiędzy 150 uczniami naszego wieku, nie znajdowałem żadnego, któryby mu był podobny gustem i usposobieniem. . . Buonaparte mający różne od naszych skłonności, odłączał się od nas. Ponury a nawet dziki, ustawicznie sam, nieprzyjaciel wszystkich zabaw, jeżeli czasem okazał się pomiędzy nami, to iedynie dla gromienia nas; widziałem często napadającą na niego współuczniow szkolnych zgraię, którą swoiemi

przykre mi wyzwał żartami, i opierałcego się z krwią zimną iey ciosom i połączo-
nym usiłowaniem... Wcześniej okazy-
wał chęć wolności. Obrażony żartami
swoich współ-towarzyszów względem
przyłączenia wyspy Korsyki, spodziewam
się odpowiedział, byź kiedy w stanie
uczynienia iey niepodległa. Mało przy-
kładał starania do nauczenia się łaciny.
Chęć nauczenia się była iego paśsyą, ale
nauczenia się matematyki, fortyfikacyi,
attaku i obrony fortec, a nadewszystko
historyi, która wszystkie iego zajmowała
momenta. Znajdował roskosz w samo-
tności, przez długi czas trawił niektóre go-
dziny w czasach wolnych od nauki na
uprawienie i obrocenie w ogrod, części
która mu się dostała z podziału znacznego
kawałka ziemi, który pomiędzy nas roz-
dano; przymusiwszy dwoch swoich kolle-
gow do ustąpienia mu swoich części ziemi
w całości, pierwszym iego było staraniem
przystęp tam zrobić trudny za pomocą pa-
lifsad, na których zrobienie tożył wszyst-
kie pieniądze, które mu P. Marbeuf na ie-
go drobne posyłał wydatki. Drzewa do-
syć wzrosłe, które zasadził, uczyniły w cza-
sie lat 2 z iego ogrodu schronienie prawdziwe
go pustelnika, nieszczęśliwy był uczeń cieka-
wy, podglądający go, a nawet płochy,
który się ośmielił przeszkadzać iego spo-
koyności. Naprożno różnych używano
sposobow aby go odmienić, milczeniem
zastawiał się przeciw wzgardzie i żartom
swoich nauczycielow, umartwienia, a nawet
płagi były bez skutku. Miał stopień kapi-
tana w małym naszym batalionie. Rada
woienna podług wszelkich formalności
ustanowiona, ogłasza Buonapartego nie-
godnym kommendy swoich współbraci,

których w zgardził dobrowolnością; czy-
tając zrzucił go wyrok, i nie jest tym
bynajmniej wzruszony. Ale od czasu te-
go, kolledzy iego powrocili mu swoją
przyjaźń. Buonaparte pokazał się czułym
na dobroć swoich młodych przyjaciół,
bez uchybiania swoim naukom, mieszał się
czasem do naszych zabaw... Strata sto-
pnia kapitana, nadgrodzoną została przez
przysądzenie mu iednomyślnością stopnia
dyrektora naszych zabaw; odtąd one sta-
ły się walkami, a kamienie naszą bronią;
przełożeni zakazali naszych zabaw, a je-
nerał nasz surowo zgromiony został. Od
tego czasu Buonaparte oddalił się do swe-
go ulubionego ogrodu, i przestał pokazy-
wać się po młędzy nami, aż do czasu, w
którym śnieg zrzucił sposobność otwarcia
nowey kampanii; pod iego rozrządzeniem
robiliśmy wały, fortece, baterye i redu-
ty z śniegu, wszystko to wykonane było
z rostopnością i dokładnością, która cie-
kawych zwabiła. Buonaparte trudnił się
poruszeniami stawiając na czele iuż to ob-
leżonych, iuż to oblegających... W ten
czas iuż płodny w wyprawy, wymyśla-
niem co dzień nowych manewrow, znaj-
dował sposob utrzymywania w zawiesze-
niu wzbudzonego intereksu. W roku 1785
nie tylko nie należał do uciech, które co
rocznie dzień S. Ludwika sprowadzał, ale
nadto pokazał wiele nieukontentowania z
tego, że wylot na powietrze prochu w
przytykającym ogrodzie uszkodził nieco
iego palifsady; i odpędził razami kija mło-
dych swawolnikow, którym owszem po-
moc dać należało; nie potrzebną jest
rzeczą mówić iakim sposobem nasi kolle-
dzy zemszczeni zostali, sam Buonaparte
przyznałby bezwątpienia teraz, iż w danu

tym na nasz gniew zasłużył. Na końcu roku 1785 przez promocyą do szkoły wojennej Paryzkiej odesłany został; jego doskonałość w matematyce postawiła go na stopniu officyera artylleryi w regimencie Terte, na czas nieiaki przed rewolucyą: w tey zaś epoce ogłosił się za niepodległością, i dnia pewnego omało do ręki wrzuconym nie został od niektórych officyerow, którzy z równym zapętem przeciwną utrzymywali opinią. W roku 1790 Paoli krewny jego będący w Paryżu, odwoził go do Korsyki. Zamieszania tey wyspy skłoniły go 1793 do powrocenia do Francyi. Namowił rodzicow aby mutowarządzili. Familia jego obsiadła blisko Tulonu. Był wyniesionym przez Barrafsa i innych kommissarzy na stopień jenerała artylleryi; potym użytym został przez Barrafsa w dniu 13 vendemiaire, a nakoniec uczyniony kommandantem armii Włoskiej.

Z Leybach d. 17 Października.

Dnia 14 t. m. zrana przybył tu jenerał Funck z Wiednia nazad. Tegoż dnia wieczor Feldmarszałek Mack także tu z Wiednia nazad powrócił. Dnia 15 wydano wszystkim w tym kraju stojącym w rezerwie woyskom rozkazy, żeby zupełnie w stanie woyny postawione były i w każdym momencie do marszu gotowe.

Z Strazburga d. 9. Października.

Jenerał kommanderujący Angereau przybył tu na dniu 6 w wieczor; czoray z liczną asystencyą udał się do Offenbourg. Rozumiemy że wkrótce poiedzie do Kreuznach, a z tamąd do Wetzlar. Dnia dzisiejszego oczekujemy tu jenerała Müller nowego tuteyszego kommandanta. Legion Frankow odesłany z Paryża dzisiay także ma tu przybydź. Wszyscy upewniali, iż zawieszenie broni na miesiąc jeden przedtym zostało, i spodziewalią się iż ponim nastąpi pokoy.

D O N I E S I E N I A.

Na żądanie Król Węgierskiego rządu podaje się ninieyszym ku powszechney wiadomości, ażeby się nieiaki Jerzy Pittlinger, syn zmarłego Jerzego Pittlingera, mieszczanina i szklarza w mieście Schemnitz w Węgrach w przeciągu roku iednego zacząwszy od d. 1. września r. b. w tymże samym mieście Schemnitz stawił, dla odebrania sukcesyi po oycu swym. Wszelako gdyby kto o możelibydz już zasłzey śmierci tegoż Pittlingera niezawodną wiadomość miał, niech o tym doniesie ponaybliższemu urzędowi Cyrkularnemu, lub nieśrodkowanie tuteyszey C. K. pełnomocney zadworney kommissyi z uwiadomieniem, czyli rzeczony Pittlinger bez dietnie lub z pozostawieniem sukcesorow z tego świata zszedł. W Krakowie d. 24 septembris 1797.

Z strony C. K. pełnomocney zadworney kommissyi Galicyi zachodniey.

Jan Pinkas.

Z wyroku sądu woytowsko ławniczego miasta Kazimierza pod dniem 30 miesiąca września r. b. wypadłego wszem wobec i każdemu z osobna do wiadomości podaje się: iż rożnych rzeczy i spręciow iako to kopersztychow, zwierciadeł, stołkow i innych meblow w malsie krydalney Juzefa Karola Straufsa znajdujących się dnia 3. miesiąca listopada bieżącego roku o godzinie 9. przed południem, zaś połowy kamienicy do teyże malsy krydalney Straufsuwskiej należący dnia 2. miesiąca stycznią roku przyszłego 1798. licytacya publiczna w teyże samey kamienicy Straufsuwskiej pod Nrem 122. na Kazimierzu sytuowanej podobnież o godzinie 9. ranney odprawowac się będzie; zyczący sobie bądź z mobiliow bądź kamienicy pomienioney nabycia i o cenie chcąc bydź informowanymi w kancelarwi Kazimierskiej lub u Szła Karola Okolskiego malsy przerzeczoney kuratora pod Nrem 27. w mieście Kazimierzu mieszkałego przyzrzenia ławnientarza każdego czasu zażądać mogą.